

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 36 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 13 ພະຈິກ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍອຸດຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທີ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸດຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເພື່ອຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີການຂະໜາຍາຍຕົວ, ທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຟັ້ນລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພທຳມະຊາດ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຂັບສິນຂອງລັດ, ລວມໜູ້ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນສັງຄົມ, ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ, ສາມາດເຊື່ອມໄຢງ້ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຕົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ອຸດຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ອຸດຸນີຍືມ ແມ່ນ ວິທະຍາສາດ ທີ່ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບອາກາດໃນຂັ້ນບັນຍາກາດ, ການພົວພັນລະຫວ່າງມະຫາສະໜຸດ ແລະ ແຜ່ນດິນ.

ອຸທິກະກະສາດ ແມ່ນ ວິທະຍາສາດ ທີ່ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບວິຈາອນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການແພ່ງກະຈາຍຫາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳໜ້າດິນ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ນ້ຳໃນອາກາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ປັດຈຸອຸດຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຫາຍເຖິງ ບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອຸດຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກະສາດ;
2. ອຸນຫະພຸມ ຫາຍເຖິງ ປັດຈຸອາກາດ ທີ່ບອກເຖິງຄ່າຄວາມຮອນຂຶ້ນ ຫຼື ຄວາມເປັນລົງຂອງອາກາດ, ມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນ ອົງສາເຊລເຊສ($^{\circ}\text{C}$), ອົງສາແກນລົນ ($^{\circ}\text{K}$), ອົງສາຟເຣນຮາຍ($^{\circ}\text{F}$) ອົງສາໂຣມິໂອ($^{\circ}\text{R}$);

3. **ອຸດຸຜິວພື້ນ** ໝາຍເຖິງ ສະພາບອາກາດ ແຕ່ ສິບສອງ ແມ່ດລົງມາ ຫາ ຂໍ້າດີນ ຕາມກຳນົດໄລະດັບທາງຕັ້ງ;
4. **ລົມມໍລະສຸມ** ໝາຍເຖິງ ລົມທີ່ເກີດຂຶ້ນປະຈໍາລະດູການ ຊຶ່ງຈະມີການປ່ຽນແປງທິດທາງລົມ ທີ່ພັດຈາກລະດູການໜຶ່ງໄປຫາອີກລະດູການໜຶ່ງ ໃນທິດທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນ;
5. **ອຸດຸການບິນ** ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ເວັບກຳຂໍ້ມູນບັນດາປັດໄຈອາກາດ, ປາກິດການສະພາບອາກາດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຄົມມະນາຄົມທາງອາກາດ;
6. **ອຸດຸກະເສດ** ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ເວັບກຳຂໍ້ມູນບັນດາປັດໄຈອຸດຸນີຍົມ ທີ່ມີການກະທົບຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພິດ, ຕື່ນໄມ້, ສັດ ລວມທັງພະຍາດ, ແມ່ໄມ້ ແລະ ສັດຕຸພິດ;
7. **ປາກິດການສະພາບອາກາດ** ໝາຍເຖິງ ການປ່ຽນແປງບັນດາປັດໄຈອາກາດ ຕາມໄລຍະເວລາໄດ້ໜຶ່ງ;
8. **ຊັ້ນບັນຍາກາດ** ໝາຍເຖິງ ຊັ້ນຂອງອາກາດ ທີ່ປະກອບ ມີສີ່ຊັ້ນ ຄື ຊັ້ນໂຕຣໂປສແຟ ຊຶ່ງມີໄລຍະຈາກໜ້າດີນ ຫາ ສິບເອັດ ກິໂລແມັດ, ຊັ້ນສະຕາໂຕສິບແຟ ມີໄລຍະຈາກ ສິບເອັດ ກິໂລແມັດ ຫາ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດ, ຊັ້ນເມໂຊສິບແຟ ມີໄລຍະຈາກ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດ ຫາ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດ, ຊັ້ນແຕກໂມສິບແຟ ມີໄລຍະຈາກ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດ ຫາ ໜຶ່ງຮັບອຍຊາວ ກິໂລແມັດ;
9. **ໄລຍະເຫັນໄກ** ໝາຍເຖິງ ໄລຍະທີ່ເບິ່ງເຫັນຈາກຈຸດໜຶ່ງ ຫາ ຈຸດໜຶ່ງ ຕາມລະດັບທາງນອນ;
10. **ຕາໜ່າງສະຖານີອຸດຸນີຍົມ** ແລະ **ອຸທິກະກະສາດ** ໝາຍເຖິງ ເຄືອຂ່າຍຂອງບັນດາສະຖານີອຸດຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ;
11. **ສູນເຕືອນໄພແຫ່ງຊາດ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມສະພາບອາກາດ, ລະດັບນີ້ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ພ້ອມທັງວິຄາະ, ວິໄຈ, ດາດຄະເນ ແລະ ອອກເຈົ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ;
12. **ຄວາມຂູ່ມໍສໍາພັນ** ໝາຍເຖິງ ຄ່າປະລິມານອາຍນີ້ ທີ່ບັນຈຸຢ່ອງອາກາດ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍຄົດໄລ່ເປັນສ່ວນຮັບອຍ ໃນບໍລິມາດໜຶ່ງຊັ້ງຕີແມ້ດກ້ອນ;
13. **ຂັ້ນເຖິງພູເຂົາໄຟ** ໝາຍເຖິງ ມັດຝູນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກພູເຂົາໄຟຟລະເບີດ ແລະ ລອຍຕົວຂຶ້ນສ້ອງອາກາດ;
14. **ຄວາມກົດດັນຂອງອາກາດ** ໝາຍເຖິງ ນັ້ນໜັກຂອງອາກາດ ທີ່ກະທົບໃສ່ໜ້າໄລກ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນມີລິບາ, ເຮັກໂຕປາສການ;
15. **ອາຍລະເຫີຍ** ໝາຍເຖິງ ການລະເຫີຍອາຍຂອງນີ້ຈາກແຫ່ງຕ່າງໆ ໂດຍຂຶ້ນກັບອຸນຫະພູມຜົວພື້ນ ແລະ ປະລິມານອາຍນີ້ໃນອາກາດ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍຄົດໄລ່ເປັນມີລິມັດ;
16. **ນັ້ນໃນອາກາດ** ໝາຍເຖິງ ລະອອງນັ້ນທີ່ມີຢູ່ໃນເຜື່ອກ່ອນຈະກາຍເປັນຝົນ;
17. **ໄລຍະທີ່ມີແສງແດດ** ໝາຍເຖິງ ຊ່ວງເວລາ ທີ່ມີແສງແດດໃນໜຶ່ງນີ້ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນຊົວໂມງ;
18. **ພະລັງງານແສງແດດ** ໝາຍເຖິງ ຄ່າຄວາມຮອນຂອງແສງແດດ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນກາລໍລົດ໌ຊັ້ງຕີຕາແມັດ ໃນໜຶ່ງວິນາທີ;
19. **ໜ້າຕັດທ້ອງນັ້ນ** ໝາຍເຖິງ ເນື້ອທີ່ຂອງຈຸດວັດແທກປະລິມານນີ້ໄຫ້ ຊຶ່ງກຳນົດຄວາມເລີກແຕ່ໜ້ານັ້ນຫາທ້ອງນັ້ນ ດ້ວຍໄລຍະທ່າງສະໜ່າສະໜີຈາກຝັ້ງໜຶ່ງຫາອີກຝັ້ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍເປັນຕາແມັດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ລັດສົ່ງເສີມ ວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະລວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕີ່ນ ການສ້າງຂັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງສະຖານີໃຫ້ທັນສະໄໝໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ, ການປະກອບບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ເຄື່ອງມີທີ່ທັນສະໄໝ, ການສະໜອງງົບປະມານທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ທະສາດ ແລະ ແຜນງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍຸ້ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະກອບສ່ວນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ວຽກງານບ້ອງກັນຊາດ, ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອງພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ;
4. ຮັບປະກັນການບໍລິການຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ;
5. ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຂອງອົງການອຸທຸນິຍົມໂລກ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເປັນຕີ່ນ ປຶກປັກຮັກສາສະຖານີ ລວມທັງອຸປະກອນ, ສະໜອງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດ້ວຍອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ ||

ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ມາດຕາ 8 ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍພື້ນຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປຶກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ປະເມີນວຽກງານພະຍາກອນ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ.

ຍຸດທະສາດວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກົດຈະກຳກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 9 ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ປະກອບມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງຕາຫ່າງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ, ສະຖານີອຸທິກະກະສາດ ແລະ ສູນເຕືອນໄພແຫ່ງຊາດ;
2. ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ທີ່ຈໍາເປັນໃຫ້ແກ່ວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;
3. ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງສູນເຕືອນໄພແຫ່ງຊາດ;
4. ການຄຸ້ມຄອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຕໍ່ເນື້ອງ ແລະ ເຊື້ອມໄຍງ້ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
5. ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;
6. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ.

ມາດຕາ 10 ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດລະດັບຊາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທີບທວນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດລະດັບຊາດ ຕາມເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທິບ, ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ, ຫ້ອງຖິ່ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານຕີກຳລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 11 ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດລະດັບແຂວງ

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທີບທວນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດລະດັບແຂວງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ລະ ດັບຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທິບ, ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງຕີກຳລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາກທີ III

ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ມາດຕາ 12 ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ແມ່ນ ການແລກ ປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ບົດຮຽນ, ການວິໄຈ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຢືນກະດັບດ້ານວິຊາການ, ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 13 ເນື້ອໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ປະກອບມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການແລກປ່ຽນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ ແລະ ຫັນການ;
2. ສິ່ງເສີມ ແລະ ວາງມາດຕະຖານຮ່ວມກັນໃນການກວດ, ເກັບກຳ ແລະ ວັດແທກອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສ້າງສະຖິຕິອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຢ່າງຕໍ່ເນື້ອ;
3. ຂະຫຍາຍ ແລະ ເຊື່ອມໄຍງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຮັບໃຊ້ການຄົມມະນາຄົມທາງອາກາດ, ທາງນໍ້າ, ທາງບິກ, ການກະສິກຳ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ;
4. ເຊົ້າຮ່ວມ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເປັນປົກກະຕິຕາມຂອບເຂດການຮ່ວມມືຂອງພາກພື້ນ ແລະ ອົງການອຸທຸນິຍົມໂລກ;
5. ເຊົ້າຮ່ວມການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;
6. ພັດທະນາລະບົບການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຈາກໄພທຳມະຊາດ;
7. ປະຕິບັດພັນທະ ຕາມລະບຽບການຂອງອົງການອຸທຸນິຍົມໂລກ.

ມາດຕາ 14 ອົງການຮັບຜິດຊອບໃນການຮ່ວມມື

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທິບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຂອງອົງການອຸທຸນິຍົມໂລກ ແລະ ຕາມກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ IV

ສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ໜວດທີ 1

ສະຖານີອຸທຸນິຍົມ

ມາດຕາ 15 ສະຖານີອຸທຸນິຍົມ

ສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອການວິໄຈ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄາດຄະເນສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ.

ສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານີອຸທຸນິຍົມຜົວພື້ນ;
2. ສະຖານີພູມອາກາດ;
3. ສະຖານີອຸຖະກະເສດ;
4. ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸທຸນິຍົມ;
5. ສະຖານີຮາດາອຸທຸນິຍົມ;
6. ສະຖານີວັດແທກອາກາດເຄື່ອນທີ່;

7. ສະຖານີວັດແທກຄຸນນະພາບອາກາດ;
8. ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໄຫວ;
9. ສະຖານີອຸຕຸການບິນ;
10. ສະຖານີອາກາດຢ່ານສູງ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສິມທິບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຖານີອຸຕຸນີຍືມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 16 ສະຖານີອຸຕຸນີຍືມຜົວພື້ນ

ສະຖານີອຸຕຸນີຍືມຜົວພື້ນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຄົບຊຸດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງອົງການອຸຕຸນີຍືມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງໃນເຂດທີ່ພຽງ ຫົ່ງຮອຍ ກິໂລແມ້ດຕໍ່ຫົ່ງສະຖານີ, ເຂດພຽງ ຫ້າສີບ ກິໂລແມ້ດຕໍ່ຫົ່ງສະຖານີ, ເຂດພູດຍ ຊາວຫ້າ ກິໂລແມ້ດຕໍ່ຫົ່ງສະຖານີ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມສະພາບອາກາດທຸກປັດໄຈ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມກິດດັນອາກາດ, ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມອາກາດ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ອາຍລະເຫີຍ, ໄລຍະເວລາ ທີ່ມີແສງແດດ, ພະລັງງານແສງແດດ, ນັ້ນືນ, ເຝືອ, ຂີ້ເຖິ່ງພູເຂົາໄຟ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ປາກິດການສະພາບອາກາດ.

ມາດຕາ 17 ສະຖານີພູມອາກາດ

ສະຖານີພູມອາກາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍືມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມພູມສັນຖານ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ເພື່ອວັດແທກ, ເວັບກຳຂໍ້ມູນ ຕິດຕາມສະພາບອາກາດບາງປັດໄຈ ເປັນຕົ້ນ ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມອາກາດ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ອາຍລະເຫີຍ, ນັ້ນືນ, ເຝືອ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ປາກິດການສະພາບອາກາດ.

ມາດຕາ 18 ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ

ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍືມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດຄົ້ນຄວ້າທິດລອງແນວພັນພິດ, ສັດ, ບໍາໄມ້ ແລະ ເຂດຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສັງເກດບາງປັດໄຈອຸຕຸນີຍືມ ທີ່ກະທິບໃສ່ການຈະເລີນຕີບໂຕຂອງພິດ, ການລະບາດຂອງສັດຕຸພິດ, ຕົ້ນໄມ້, ສັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນ.

ມາດຕາ 19 ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸນີຍືມ

ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸນີຍືມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍືມໂລກ ເພື່ອຮັບສັນຍານພາບດາວທຽມ ແລະ ບັນທຶກບັນດາປັດໄຈອຸຕຸນີຍືມແລ້ວ ນໍາມາວິຄາະແຜນທີ່ສະພາບອາກາດ ເຊິ່ງໃນການພະຍາກອນອາກາດ.

ມາດຕາ 20 ສະຖານີຮາດາອຸຕຸນີຍືມ

ສະຖານີຮາດາອຸຕຸນີຍືມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍືມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ເຂດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງກິດກັນຄົ້ນສັນຍານຄວາມຖື ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈອາ

ກາດຕ່າງວັນກັບ ເື່ອ, ຜົນ, ຄວາມໄວ ແລະ ຫິດທາງລົມ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ເວລາ ຂົ່ງ ຫາ ສອງ ຊື່ວໂມງເຖິ່ນມີໃຫຍ້ ໃນຂອບເຂດລັດສະໜີຂອງຮາດາ.

ມາດຕາ 21 ສະຖານີວັດແທກອາກາດເຄື່ອນທີ

ສະຖານີວັດແທກອາກາດເຄື່ອນທີ ແມ່ນ ພາຫະນະທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກອາກາດ ເພື່ອວັດແທກ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມ ແລະ ເຝີລະວັງເຂດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈະເກີດການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງ ເປັນຕົ້ນ ຜົນຕົກໜັກ, ຫາກເຫັບຕົກ, ລົມພາຍຸ.

ມາດຕາ 22 ສະຖານີວັດແທກຄຸນນະພາບອາກາດ

ສະຖານີວັດແທກຄຸນນະພາບທາງອາກາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍົມໄລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ເຂດອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວັດແທກຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນ ຂອງອົງຄະຫາດຕ່າງໆ ທີ່ເຈືອປິນຢູ່ໃນອາກາດ.

ມາດຕາ 23 ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໃຫວ

ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໃຫວ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງອົງການອຸຕຸນີຍົມໄລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ພື້ນດິນເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ການເຄື່ອນເໜັງຂອງຊັ້ນເບືອກໄລກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດ.

ມາດຕາ 24 ສະຖານີອຸຕຸການບິນ

ສະຖານີອຸຕຸການບິນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍົມໄລກ ແລະ ອົງການການບິນພື້ນລະເຮືອນສາກົນ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ຂອບເຂດສະໜາມບິນ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມສະພາບອາກາດກ່ຽວກັບຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ເື່ອ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ຂີ້ເຖິ່ງພູເຂົາໄຟ, ປາກິດການສະພາບອາກາດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດລັດສະໜີ ໜຶ່ງ ກິໄລແມັດ ຈາກສະໜາມບິນ ແລະ ຕາມເສັ້ນທາງການບິນ.

ມາດຕາ 25 ສະຖານີອາກາດຍ່ານສູງ

ສະຖານີອາກາດຍ່ານສູງ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນີຍົມໄລກ ຊຶ່ງປະກອບມີ ສອງພາກສ່ວນ ຄື ສະຖານີພື້ນດິນທີ່ເປັນບ່ອນຮັບສັນຍານ ແລະ ເຄື່ອງສື່ງສັນຍານທີ່ປ່ອຍຂຶ້ນສ່ອງອາກາດ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈອຸຕຸນີຍົມລະດັບສູງ ສີບສອງ ແມັດ ຈາກໜ້າດິນຂຶ້ນໄປ.

ធម្មណី 2

ມາດຕາ 26 ສະຖານີອຸທິກກະສາດ

ສະຖານີອຸທິກະກະສາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກ, ເນັບກໍາຂໍ້ມູນ ເພື່ອການວິໄຈ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອາດຄະເນສະພາບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນໍ້າໜ້າດີນ, ນໍ້າໃຕ້ດີນ ແລະ ນໍ້າໃນອາກາດ.

ສະຖານິອຸທິກກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຈຸດວັດແທກປະລົມານ້ຳໃຫຍ່;
 2. ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ;
 3. ຈຸດວັດແທກປະລົມານ້ຳຝຶນ;
 4. ຈຸດວັດແທກນ້ຳໃຕ້ດິນ;
 5. ຫ້ອງວິໄຂຂຶ້ນອີກກະສາດ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສິມທີບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຖານືອູທິກກະສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາມ.

ມາດຕາ 27 ຈົດວັດແທກປະລິມານນ້ຳໄຫ້

ຈຸດວັດແທກປະລິມານນຳໄຫ້ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ວັດແທກຄວາມໄວການໄຫ້ຂອງນຳ, ຄວາມເລີກຕະກອນນຳ, ອັນຫະພມ ແລະ ການເກັບຕົວຢ່ານນຳໃນຫຼັກຕົດຂອງທ້ອງນຳ.

ป.๒๐๓๑ ๒๘ จดอัคคีภากลั่นด้วย

ຈຸດວັດແທກລະດັບນີ້ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບນີ້ຂຶ້ນລົງ ຢູ່ຈຸດໃດນີ້ຂອາເປັນນີ້.

ແກຕາ 29 ຈອກວັດໝາກ ໄກສິນ ເງົ່າເປີໂຕ

ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝຶນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມ ແລະ ວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝຶນໃນເຂດໄດ້
ຫົ່ງ.

มาตรา ๓๐ จดอั้ดแยกกันไว้ต่อคืน

ຈຸດວັດແທກນັ້ນໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ໃດຕາມ ແລະ ວັດແທກສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບຂອນ້ນໃຕ້ດິນ.

ມາດຕາ 31 ຫ້ອງເວີໄຈຂໍ້ມອທິກະສາດ

ຫ້ອງວິໄຈຂໍ້ມູນອຸທິກະກະສາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ທີ່ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໃນການວິໄຈກັບຕະກອນນັ້າ. ຫາດຄຸມີ ໃນນີ້ຕົວຢ່າງ ເພື່ອຮັບໃຫ້ວຽກການອຸທິກະກະສາດ.

ພາກທີ V

ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ໝວດທີ 1

ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງລັດ

ມາດຕາ 32 ແຜນຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທີບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປຶກຄອງຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 33 ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍຜ່ານການສຶກສາ, ສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ, ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ແລະ ກຳນົດ ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງແຜນລວມໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທີບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການປຶກຄອງຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ຜົວພື້ນ, ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸນິຍົມ, ສະຖານີຮາດາອຸຕຸນິຍົມ, ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໄຫວ, ສະຖານີອຸຕຸການບິນ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະສານສົມທີບກັບ ພະແນກການ ແລະ ອົງການປຶກຄອງຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີແຜນສ້າງສະຖານີພູມອາກາດ ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ, ຈຸດວັດແທກລະດັບນັ້າ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນັ້າຝຶນ ແລ້ວສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງ ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ 2

ການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງພາກສ່ວນອື່ນ

ມາດຕາ 34 ການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງພາກສ່ວນອື່ນ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ວຽກງານຂອງໂຄງການດິນ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ, ສະຖານີອຸຕຸການບິນ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນັ້າໄຫຼ້, ຈຸດວັດແທກລະດັບນັ້າ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນັ້າຝຶນ ໃຫ້ຢືນດຳຮັ້ງ ແລະ ເອກະສານປະກອບຂໍຂະນຸຢາດສ້າງຕັ້ງ ນໍາກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງພິຈາລະນາພາຍໃນເວລາ ສາມສືບວັນ ມັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບດຳຮັ້ງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 35 ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນວຽກທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອີງການທີ່ ມີສິດອໍານາດຂອງລັດ;
2. ມີພະນັກງານວິຊາການດ້ານອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແຕ່ຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ;
3. ມີສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມຕາມຫຼັກວິຊາການ;
4. ມີອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມີຮັບໃຊ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງອີງການອຸຕຸນີຍືມ ໂລກ;
5. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນຕາມແຕ່ລະປະເພດສະຖານີ ທີ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 36 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ

ພາຍຫຼັງກໍ່ສ້າງຕັ້ງສະຖານີ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນສໍາເລັດແລ້ວ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກແລ້ວ ຈຶ່ງອອກໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເຕັກນິກ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງສະຖານີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໜາກ.

ມາດຕາ 37 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງສະຖານີອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ເຈົ້າຂອງສະຖານີອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຖານີຕ່ຳກ່າວຊື່ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະຖານີອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ສະໜອງຂໍ້ມູນອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຫັນເວລາ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປັກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງສະຖານີ ຂອງຕົນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບຕີ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 38 ຂໍ້ມູນອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ຜົນຂອງການສັງເກດ, ວັດແທກ, ເວັບກຳ, ວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈບັນດາປັດໄຈອຸຕຸນີຍືມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 39 ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອຸນຫະພູມອາກາດ;
2. ຄວາມຊຸມສໍາພັນ;
3. ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ;
4. ຄວາມກົດດັນອາກາດ;
5. ອາຍລະເຫືຍ;
6. ໄລຍະທີ່ມີແສງແດດ;
7. ພະລັງງານແສງແດດ;
8. ປະລິມານນຳຝຶນ;
9. ເຟືອ;
10. ຂຶ້ເຖິ່ງເຝຶນໄຟ;
11. ຫມອກຄວັນໄຟ;
12. ໄລຍະເຫັນໄກ;
13. ຄວາມແຮງ ຂອງແຜ່ນດິນໄຫວ.

ມາດຕາ 40 ຂໍ້ມູນອຸທິກະກະສາດ

ຂໍ້ມູນອຸທິກະກະສາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບນໍ້າ;
2. ຄວາມໄວຂອງນໍ້າ;
3. ປະລິມານນຳໃຫງ;
4. ຜ້າຕັດທ້ອງນໍ້າ;
5. ຄຸນນະພາບນໍ້າ;
6. ອຸນຫະພູມນໍ້າ;
7. ປະລິມານນຳຝຶນ;
8. ການຕີກຕະກອນໃນນໍ້າ.

ມາດຕາ 41 ການສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເພື່ອເນັບກຳ, ລວບລວມ, ຄຸ້ມຄອງ, ສະໜອງ ແລະ ບໍລິການຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ, ຫັນການ ພ້ອມທັງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນໄວ້ຍາວນານ, ປອດໄພ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າເຫັ່ງຊາດ, ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການປ່ຽນແປງ ດິນຝ້າອາກາດ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໄພພິບຕະເຫັ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 42 ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການສະໜອງຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງພາກພື້ນ, ສາກົນ ເພື່ອໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນຮັບຮູ້ ຕາມຫຼັກການຂອງອົງການອຸທຸນິຍົມໂລກ.

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍ້ມູນຈາກສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຕ້ອງ ສັງລວມໄວ້ໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນລວມ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຫັ້ນທີ່ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຂອງອົງການອຸທຸນິຍົມໂລກ.

ມາດຕາ 43 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ທີ່ໄດ້ຜິຍແຜ່ຢ່າງເປັນທາງການໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ.

ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງ ດັ່ງຂໍອະນຸຍາດນຳອົງການຄຸມຄອງ ແລະ ໃຫ້ເສຍຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມລະບຽບການ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປະກອບໃສ່ບິດວິທະຍານີ້ພື້ນຂອງນັກສຶກສາ.

ພາກທີ VII

ການພະຍາກອນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

ມາດຕາ 44 ການພະຍາກອນ

ການພະຍາກອນ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າສະພາບອາກາດ ແລະ ນັ້ນທີ່ມີທ່າອຽງຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນວັນເລວາສະເພາະ ໃນຂອບເຂດໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ.

ການພະຍາກອນ ປະກອບມີ ການພະຍາກອນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ການພະຍາກອນອຸທິກະກະສາດ.

ມາດຕາ 45 ການພະຍາກອນອຸທຸນິຍົມ

ການພະຍາກອນອຸທຸນິຍົມ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງປັດໄຈອຸທຸນິຍົມໃນວັນ, ເວລາສະເພາະໃນຂອບເຂດໃດໜຶ່ງ.

ການພະຍາກອນອຸທຸນິຍົມ ປະກອບມີ ການພະຍາກອນອາກາດ, ການພະຍາກອນອຸທຸການບິນ ແລະ ພະຍາກອນອຸທຸກະເສດ.

ການພະຍາກອນອາກາດ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມກິດດັນອາກາດ, ອຸນຫະພູມ, ປະລິມານນຳຟິນ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ເຜື່ອ, ລົມມໍລະ ສຸມ, ພາຍຸ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ.

ການພະຍາກອນອຸທຸການບິນ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ຂອງສະພາບອາກາດ ໃນເຂດລັດສະໜີ ໜຶ່ງ ກີໂລແມັດ ຂອງເຂດສະໜາມບິນ ແລະ ຕາມເສັ້ນທາງການບິນ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ເຜື່ອ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ເຂົ້າເຖິງເຂົ້າໄຟ, ປາກົດການສະພາບອາກາດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສໍາລັບການ ວາງແຜນການບິນ.

ການພະຍາກອນອຸທຸກະເສດ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ, ຄຸນນະພາບດິນ ແລະ ຄວາມສືມດຸນ ຂອງນ້າທີ່ຕິດພັນກັບການຈະເລີນຕີບໂຕ ຂອງພືດ, ຕັ້ນໄມ້, ສັດລວມທັງພະຍາດ, ແມ່ນໄມ້ ແລະ ສັດຕູພືດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທິບຕໍ່ການຜະລິດກະສິກຳ.

ມາດຕາ 46 ການພະຍາກອນອຸທິກະກະສາດ

ການພະຍາກອນອຸທິກະກະສາດ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບນ້າ, ປະລິມານນ້າໃໝ່, ຕະກອນນ້າ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານນ້າ, ການຕ້ານໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຕ້ານໄພນ້າຖ້ວມ.

ມາດຕາ 47 ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການແຈ້ງເຕືອນໄພກ່ຽວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນ, ອາກາດ ແລະ ນ້າ ໂດຍອີງໃສ່ການພະຍາກອນຕົວຈິງ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າທີ່ຈະເປັນໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຂັບສິນຂອງລັດ, ລວມໜຸ່ງ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງເວັດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຊາບ ໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນຢ່າງທັນການ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າແລ້ວ ຕ້ອງແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຮັບຊາບຢ່າງທັນເວລາ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄາດຄະເນຈະມີຜົນກະທິບຮ້າຍແຮງ ຕ້ອງວາງແຜນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນໄປ ຢູ່ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ.

ພາກທີ VIII ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 48 ຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸທຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທຳລາຍ, ຍ້າຍອຸປະກອນ ຫຼື ສ້າງສິ່ງກິດກັນດັ່ງສັນຍານ ຂອງສະຖານີອຸທຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນ ອຸທຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນອຸທຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ມູນຕົວຈິງ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນເອງ, ໃຫ້ຄອບຄົວ ຫຼື ພັກພວກຕົນ;

2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນຈາກບຸກຄົນ, ມີໃບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
3. ເລີ່ມເລື້ອງ ຫຼື ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກິດໜ່ວງ, ທ່ວງດຶງການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ;
4. ປອມແປງເອກະສານ, ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງລັດຖະການ;
5. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
6. ສະໜອງ ຫຼື ບໍລິການຂໍ້ມູນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 ຂ້້າມສໍາລັບເຈົ້າຂອງສະຖານີ

ທ້າມເຈົ້າຂອງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຂອງພາກສ່ວນອື່ນ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ເຕືອນໄຫວວຽກງານສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມືທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຊັກຊ້າ;
4. ໃຫ້ສິນບິນພະນັກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;
5. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ຫຼື ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກິດໝາຍ.

ໝາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ມາດຕາ 51 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທິບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເກດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 52 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຢູ່ດທະສາດລະດັບຊາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານຕີກລົງ ເລື່ວນໍາສະເໜີສະພາເຫັ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;

2. ຜັນຂະຫຍາຍຢູ່ດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໄຕ້ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ເລື່ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ;

4. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງແຜນຂະຫຍາຍຕາຫ່າງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

6. ຄຸ້ມຄອງຕາຫ່າງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ;

7. ພິຈາລະນາການຂໍອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດຂອງພາກສ່ວນອື່ນ;

8. ພະຍາກອນ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງສະພາບຂອງ ດິນ, ອາກາດ ແລະ ນ້ຳ;

9. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;

10. ຊຶ້ນໍາ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

11. ຮັບຄໍາສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

12. ໂຈະ, ຖອນ ຫຼື ຍຸບເລີກການສ້າງສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ມີການລະເມີດກົດໝາຍ;

13. ສ້າງ, ບໍາລຸງ ແລະ ຍິກາລະດັບພະນັກງານດ້ານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

14. ປະສານສືມທີບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ;

15. ພິວພັນ, ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

17. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ດທະສາດລະດັບຊາດ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຢູດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດລະດັບແຂວງ ໂດຍປະສານສົມທຶນກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອສະເໜີຕິ່ງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງຕີກລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕິ່ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

4. ຊື່ນໍາ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີພູມອາກາດ, ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ, ຈຸດວັດແທກລະດັບນໍ້າ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນໍ້າຟິນ;

6. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

7. ຮັບຄໍາສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຈາກພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ສະເໜີ ໂຈ, ຖອນ ຫຼື ຍົກເລີກ ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ມີການລະເມີດກິດໝາຍ;

9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

10. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ປະສານສົມທຶນກັບພະແນກການ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ;

12. ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຮັບຊາບຢ່າງຫັນການ;

13. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຕາມການມອບໜາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 ສິດ ແລະ ຊັ້ນທີ່ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ຊັ້ນທີ່ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

2. ເຜີຍແຜ່ ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກະສາດ;

ມາດຕາ 55 ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນມີສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ໃນການປະສານສົມທິບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການ
ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສົ່ງເວດລ້ອມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະສາດ ລວມທັງການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງຫ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຊາບຢ່າງຫັນເວ
ລາຕາມພາລະບິດບາດຂອງຕົນ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄຸມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ສະຖານີ ແລະ ຂໍມູນອຸຕຸກະເສດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ແລະ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການປະສານສົມທຶນ ແລະ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການຂັ້ນພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄຸມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຈຸດວັດເທກາລະດັບນີ້, ຈຸດວັດເທກປະລິມານນີ້ໄຟ ແລະ ຂຶ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂໍ 2 ແລະ 3 ແລະ ມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການປະສານສົມທິບ ແລະ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການໄຍທກຳການ ແລະ ຂົນສິ່ງ ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນ ອຸດັການບິນ, ອຸທິກະກະສາດ ດ້ວຍການປະສານ ສົມທິບກັບຂະແໜງການຂັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງເວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮັບຜິດຊອບແຈ້ງຕືອນ ແລະ ກະຽມຕອບໄດ້
ໃພພິບດຳທຳມະຊາດ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸຖຸນີ້ມີມ ແລະ ອຸທິກະສາດ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາ
ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສັງເວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຮັບຜິດຊອບແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ກະກຽມຮັບມີກັບການລະບາດ ຂອງພະຍາດຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກະກສາດ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງຫ້ອງຕົ້ນ

ອົງການປົກຄອງຫ້ອງຖຸນັ້ນຂຶ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ບັນດາສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍປະສານສົມທິບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງເວັດລ້ອມ ລວມທັງການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຊາບຢ່າງຫັນເວລາ ແລະ ຈັດຕັ້ງການກະກຽມຮັບມືແກ້ໄຂຜົນກະທິບ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕາມພາລະປິດບາດຂອງຕົ້ນ.

ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ເກັບກຳ, ເຜີຍແຜ່ ຂຶ້ມູນ ຂ່າວສານ, ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ປັບປັບຮັກສາສະຖານີອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຢູ່ຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົ້ນ.

ໜວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 57 ອົງການກວດກາວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ອົງການກວດກາວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂຶ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 58 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພິດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນກ່ຽວກັບອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 59 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ຕາມແຜນການ ທີ່ມີລັກສະນະກວດກາເປັນປະຈຳ ແລະ ມີການກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮຶບດ່ວນໄດຍໆບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາວຽງຈັນອຸດຸນີຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ດໍາເນີນການກວດກາເອກະສານ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 60 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຢ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ່, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຫາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດຫາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເປົາ ຫຼື ຫັ້ນກ.

ມາດຕາ 62 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທໍາອິດ ຂຶ້ງບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ກ່າວຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 63 ມາດຕະການຫາງວິໄນ

ພະນັກງານທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ດ້ວຍການວິຄາະຂໍ້ມູນຜິດພາດ ແລະ ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຂຶ້ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດຫາງອາຍາ ແຕ່ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານການກະທຳ ຂອງຕົນຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ພ້ອມທັງບັນທຶກລົງ ໃນຊີວະປະຫວັດ;
2. ໂຈະ ການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຢ້ອງຍໍ;
3. ປິດຕາແໜ່ງ ຫຼື ປິດຕາແໜ່ງໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຕໍ່ກວ່າເກົ່າ;
4. ຖືກໄລ່ອອກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຍັງຕ້ອງສັ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໄດຍໆບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ໃນກໍລະນີວິຄາະ ຂໍ້ມູນຜິດພາດ ຍ້ອນເຈດຕະນາ ທີ່ພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 64 ມາດຕະການປັບໃໝ່

ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານຈະຖືກປັບໃໝ່ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 65 ມາດຕະການທາງແຜ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ ຂັບສິນຂອງລັດ ຫຼື ຜູ້ອື່ນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 66 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຈະຖືກລົງ ໂທດ ຕາມກໍລະນີເບີ້າ ຫຼື ຂັ້ນກາ.

ພາກທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດຫ້າຍ

ມາດຕາ 67 ວັນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດແຫ່ງຊາດ

ວັນອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ວັນທີ 23 ມິນາ.

ໃນແຕ່ລະບົບ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງຂະບວນການ ແລະ ຈັດພິທີສະເໜີມສະຫຼອງວັນດັ່ງ ກ່າວ ດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສີມ ເພື່ອສິ່ງເສີມ, ສ້າງຈິດສຳນິກກ່ຽວກັບວຽກງານອຸທຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 68 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທະລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 69 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ມັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສີບຫ້າ ວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຢືກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ